

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبيبنا وحبیب اله العالمين الذی سمى فى السماء باحمد و فى الارضين بابى القاسم محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) و على اهل بيته الطاهرين و لعنت الله على اعدائهم اجمعين من الآن الى يوم لقاء رب العالمين. اما بعد عبادالله اوصيكم ونفسى بتقوى الله و اتباع امره و نهى.

خودم و شما نماز گزاران عزيز را به تقوى الهى دعوت مى كنم.

« حَذَرَ أُمَّلًا » و آرزوهای نابجا را رها سازد

چهاردهمین جمله در بار حضرت امير برای طى نمودن راه سعادت اين است که مى فرمايد رحمت الهى شامل حال آن کسى است که نه تنها آرزوهای خود را تکذيب کند بلکه آنها را رها سازد و از آنها بر حذر باشد.

همان طوری که در گذشته عرض شد یکی از آفتهای معنویت انسان آرزوهای طولانی است که آخرت را از یاد انسان می برد و اگر آخرت فراموش شد دیگر انسان به فکر آنجا نمی ماند و همین غفلت از آخرت همه چیز انسان را تباه می کند.

حضرت امير برای نجات از اين آفت معنوی دو راه کار نشان می دهد ابتداء مى فرمايد که بايد تسليم اين آرزوها نشد و سپس بايد آن را ترک کرد و نبايد اجازه داد گوشه های از ذهن انسان را به خود مشغول کند.

گاهی انسان آرزوها را تکذيب می کند و اين جملات مشهور که دنيا بی وفاست ، دنيا چند روز است ، دنيا پلی است بر نهر ، نبايد به دنيا دل بست ، در زبان خویش می گوید و از دل بستن به دنيا مذمت می کند ولی در عمل ، خودش به آن گرفتار است يعنى زبانش مذمت می کند قلبش به آن مشغول است . اين مذمت زبانی به درد نمی خورد.

برخورد اينچنينی با آرزوها ، خود فریبی است که انسان در زبان چیزی می گوید که در دل به آن باور ندارد . چنين شخصی فقط خود را می فریبد که خدای متعال در قرآن به انسان هشدار داده است که مواظب خود فریبی باشد.

انسان گاهی ديگران را فریب می دهد گاهی خود را. فریب ديگران به اين است که به او دروغ می گوید و خود را صالح نشان می دهد و قسم می خورد و با هزاران دوز کلک او را می فریبد که اين رایج ترين فریب و غرور است. ولی گاهی بدبختی انسان به جایی می رسد که خود را فریب می دهد. گناهِش را توجیح می کند ، دروغش را موجه می سازد ، دم از زهد و تقوى می زند ولی در خلوت آن کار ديگر می کند. گرچه در صورت اول نیز خود را فریب می دهد چون هر بدی به ديگران کرده باشد در حقیقت به خودش کرده است ولی در صورت دوم مستقيماً خود را فریب می دهد.

برحذر بودن از آرزوهای غفلت کننده همينطور است. آه می کشد و بر غفلت مردم افسوس می خورد در حالی که خودش از غفلت زدگان است. دنيا را بی وفا و موقتی می داند ولی وقتی به مالی دست پیدا می کند بر خلاف گفته اش عمل می کند. چنين انسانی از آرزوهای طولانی پرهيز نکرده است و از رحمت الهی محروم است.

راه ترک آرزوها چیست؟

راه ترک آرزوهای طولانی و غفلت آور شعار دادن نيست بلکه معرفت بر خویش و دنیای خویش پیدا کردن است. خودت را بشناس که هر روز پير و پيرتر می شود و هر لحظات عقربه ساعت ما را به آخر عمرمان نزديک می کند. بايد نلاش کرد که با کسب معرفت به اين حقیقت رسيد بدون تعارف ما رفتنی هستيم. حضرت امير در کلمات بی نظير خویش می فرمايد: «عِبَادَ اللَّهِ أَيْنَ الَّذِينَ عَمَّرُوا فَنَعِمُوا وَ عِلِّمُوا فَفَهَّمُوا وَ أَنْظَرُوا فَلَهُوا وَ سَلِّمُوا فَنَسُوا أُمَّهَلُوا طَوِيلًا وَ مَنَحُوا جَمِيلًا وَ حَذَرُوا أَلِيمًا وَ وَعَدُوا جَسِيمًا أَحْذَرُوا الذَّنْبَ الْمَوْرَظَةَ وَ الْعُيُوبَ الْمَسْخِطَةَ أُولَى الْأَبْصَارِ وَ الْأَسْمَاعِ وَ الْعَافِيَةِ وَ الْمَتَاعِ هَلْ مِنْ مَنَاصٍ أَوْ خَلَاصٍ أَوْ مَعَادٍ أَوْ مَلَأَ أَوْ فَرَّارٍ أَوْ مَحَارٍ فَأَنَّى تُؤَفِّكُونَ أَمْ أَيْنَ تُصْرَفُونَ أَمْ بِمَا ذَا تَغْتَرُونَ وَ إِنَّمَا حَظُّ أَحَدِكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ذَاتِ الطَّوْلِ وَ الْعَرْضِ قَيْدٌ قَدِّهِ [مُنْعَفِرًا] مُتَعَفِّرًا عَلَى خَدِّهِ الْأَنْ عِبَادَ اللَّهِ وَ الْخِنَاقُ مُهْمَلٌ وَ الرُّوحُ مُرْسَلٌ»¹ يعنى ای بندگان خدا، کجايند کسانی که عمر دراز کردند و از نعمتهای

پروردگار بهره مند گشتند کجایند آنان که تعلیمشان دادند و دریافتند کجایند آنان که فرصتشان دادند و به لهو و بازیچه گراییدند. تندرستیشان دادند و نعمت سلامت از یاد بردند. مدتی دراز مهلتشان دادند به عطایای نیکو بنواختندشان و، آنها را از عذاب دردناک خدا ترسانیدند و به پاداشهای بزرگ وعده دادند .

حذر کنید از گناهانی که شما را به ورطه هلاکت می اندازد و بترسید از زشتیهایی، که سبب خشم خدا می شود، ای خداوندان چشمان بینا و گوشهای شنوا و تنهای درست و مال و متاع این جهانی. آیا هیچ گریزگاهی، راه نجاتی، پناهگاهی، راه فراری یا بازگشتی هست پس کی باز خواهید گشت و به کدام سو روی می نهید. چه چیز شما را این چنین فریفته است. بهره شما از زمین به قدر قامت شماست. در آنجا چهره بر خاک خواهید نهاد. اکنون ای بندگان خدا، تا ریسمان مرگ رهاست و گلویتان را نفرسده است و جان در بدن دارید، فرصت غنیمت شمارید .

افسوس که ایام جوانی بگذشت سرمایه‌ی عمر جاودانی بگذشت

تشنه بکنار جوی چندان خفتم کز جوی من ، آب زندگانی بگذشت

امام علی (علیه السلام) در نکوهش فریفتگی و غفلت می فرماید: « طُوبَى لِمَنْ لَمْ تَقْتُلْهُ قَاتِلَاتُ الْعُرُورِ »² یعنی خوشا به حال کسی که فریبهای کشنده او را نکشته باشد . و نیز می فرماید: « سَكْرُ الْعَفْلَةِ وَالْعُرُورِ أَبْعَدُ إِفَاقَةً مِنْ سَكْرِ الْخُمُورِ »³ یعنی مستی غفلت و فریب ؛ دیرتر از مستی مسکرات زایل می شود .

خطبه دوّم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذى لا يبلغ مدحته القائلون و لا يحصى نعمائه العادون و لا يؤدى حقه المجتهدون الذى لا يدركه بعد الهمم و لا يناله غوص الفطن ثم الصلاة و السلام على اشرف الانبياء و المرسلين الذى سمى فى السماء باحمد و فى الارضين بابى القاسم محمد

اللهم صل على على اميرالمومنين وعلى فاطمه سيده النساء العالمين وعلى الحسن والحسين سيدي شباب اهل الجنة وعلى على بن الحسين ومحمد بن على وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلى بن موسى ومحمد بن على وعلى بن محمد والحسن بن على والحجه القايم المنتظر عجل الله تعالى فرجه و جعلنا من اعوانه و انصاره والمستشهادين بين يديه اسغفرالله لى و لكم من جميع الذنوب و الاثام و اتوب اليه
در ماه ذى الحجه قرار داریم که به روزه گرفتن ده اول این ماه و نماز ذى الحجه توصیه شده است و مناسبتهای تلخ و شیرین در ماه بسیار است از جمله این که :
هفتم ذى الحجه سالروز شهادت امام باقر (ع) در سال 114 ه ق است. شهادت این امام همان را به محضر شما تسلیت می گویم.

8 ذیحجه حرکت حضرت امام حسین(ع) از مکه به سوی کوفه و در حقیقت قدم دوّم آغاز نهضت حسینی است.

8 ذیحجه معمولا حجاج قربانی خود را بر می دارند و به سوی عرفات می روند تا از آنجا به مشعر و منا رفته قربانی خود را ذبح نمایند. امام دیدن امام حسین (ع) قربانی خود را برداشته در ظاهر به سمت کوفه و آمّاغ در واقع به سوی کربلا حرکت می کند.

اگر مکه هدایت گر شد قربانی در منای آن نیز مفید و موثر است امام اگر مکه در اشغال افکار منحط انحرافی بود قربانی در منی کارساز نیست باید مثل حججی ها را برداری به کربلا بروی و برای ریشه کن کردن ریشه فتنه ها به صحرای کربلا بروی.

² . تصنیف غرر الحکم و درر الکلم ؛ ص 311

³ . عیون الحکم و المواعظ (للیثی) ؛ ص 285

ابن عباس آمد عرض کرد به کوفه نرو اگر نمی توانی در مکه بمانی به یمن برو . محمد حنفيه آمد و عرض کرد برادر چرا از مکه خارج می شوی ؟ به کوفه نرو. امام فرمود : ببینم چه می شود . چون هنگام سحر شد حضرت فرمود شتران را بار کردند و چون خبر بمحمد رسید بی تابانه آمد و بر مهار ناچه‌ی برادر بزرگوار خود چسبید و گفت ای برادر با من وعده کردی که در این امر اندیشه بکار بری چرا باین زودی متوجه سفر میگردی؟

امام حسین علیه‌السلام فرمودند که چون تو رفتی رسول خدا بنزد من آمد و فرمود: «یا حسین اخرج فان الله قد شاء ان یراک قتیلًا.» یعنی "بیرون رو که حق تعالی خواسته است ترا کشته ببیند."

محمد گفت انا لله و انا الیه راجعون و اگر تو باین عزم میروی پس چرا زنان را با خود میبری؟ حضرت فرمود: «ان الله قد شاء ان یریهن سبا یا.» یعنی "خداوند خواسته که آنها را اسیر ببیند."

نهم ذی الحجه روز عرفه است. روز عرفه روز نیایش روز دعا و روز زمزمه با خداست. آنهایی که در عرفات حضور پیدا می کنند فرصت بی نظیری بدست می آورند که شاید در تمام عمرشان حتی یک بار بدست نیاورند.

امام علی علیه السلام می گوید: به رسول خدا صلی الله علیه و آله گفته شد: کدام گروه از اهل عرفات، جرمشان بزرگتر است؟ حضرت فرمود: «الَّذِي يَنْصَرِفُ مِنْ عَرَفَاتٍ وَ هُوَ يَظُنُّ أَنَّهُ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ»؛ «کسی که از عرفات بر می گردد و گمان می برد که مورد بخشش قرار نگرفته است.» امام صادق علیه السلام در شرح این سخن فرمودند: مقصود کسی است که از رحمت خداوند عزوجل مأیوس است.⁴

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «مِنَ الذُّنُوبِ ذُنُوبٌ لَا تُغْفَرُ إِلَّا بِعَرَفَاتٍ» یعنی «بعضی از گناهان، گناهانی هستند که بخشیده نمی شوند مگر در عرفات.»⁵

پیامبر فرمودند: «سوگند به کسی که به حق مرا بشیر و نذیر مبعوث کرد، خداوند را در آسمان دنیا ابوابی است که به آن ها باب رحمت، باب توبه، باب حاجت، باب تفضل، باب احسان، باب بخشش، باب عفو و باب کرم می گویند. کسی نیست که به عرفات برود، مگر این که خداوند تمامی این بابها را برای او بگشاید.»⁶

فرمودند: «کسی که حج یا عمره انجام دهد و در آن گناه و فسقی مرتکب نگردد، بر می گردد همانند روزی که از مادر متولد شده است.»⁷

و در حدیثی دیگر آن حضرت فرمودند: «ای مردم، هیچ مؤمنی در موقف (عرفات) وقوف نمی کند مگر آنکه گناهان گذشته او تا این زمان را ببخشاید و آن گاه که حج وی پایان پذیرفت، عملش از نو آغاز شود.»⁸

امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: «کسی که در عرفات وقوف کند، برای هر کس دعا کند اجابت می شود. حاجی شفاعتش برای فرزندانش، اهل خانه اش و همسایگانش پذیرفته می شود.»⁹

امام باقر علیه السلام به این حقیقت اشاره فرمود: «مَا يَقْفُ أَحَدٌ عَلَى تِلْكَ الْجِبَالِ بَرًّا وَ لَا فَاجِرًا إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ فَأَمَّا الْبَرُّ فَيُسْتَجَابُ لَهُ فِي آخِرَتِهِ وَ دُنْيَاهُ وَ أَمَّا الْفَاجِرُ فَيُسْتَجَابُ لَهُ فِي دُنْيَاهُ»¹⁰ یعنی «برّ و فاجری بر دامنه کوههای عرفات وقوف نکرد، مگر این که خداوند او را اجابت فرمود؛ اجابت برّ در دنیا و آخرت است، اما اجابت فاجر فقط در دنیای اوست.»

4 - آثار اسلامی مکه و مدینه 132

5 - اسرار عرفانی حج 464

6 - اسرار عرفانی حج 464

7 - آداب سفر حج، ص: 218

8 - آداب سفر حج، ص: 218

9 - اسرار عرفانی حج 250

10 - اسرار عرفانی حج 465

حالا ما که از حضور از در عرفات محرومیم لاقلا از حجاج التماس دعا کنیم و خودمان نیز در روز عرف دعای عرفه امام حسین (ع) را بخوانیم که شاید ما نیز مورد لطف خدای متعال قرار گرفتیم.

روز نهم ذی الحجه روز شهادت حضرت مسلم بن عقیل است. شهادت مسلم دو پیام مهم دارد که باید آن دو پیام را بگیریم:

پیام اول این است که روز عرفه گرچه روز عبادت و عرفان است ولی اگر انسان اهل معرفت و بصیرت نشود در روز عرفه سفیر امامش را می کشد و بر آن افتخار می کند.

پیام دوم این است که مردم کوفه دانستند مسلم سفیر امام حسین (ع) است و بیعت کردند و اطرافش را گرفتند ولی وقتی دیدند جانشان در خطر است برای حفظ جان خود او را در کوچه های کوفه تنها به دشمن سپردند. در حالی که نباید در ایام سخت سفیر امامشانرا تنها می گذاشتند.

همین چون با سفیر امامشان چنین کردند بیست روز بعد از این حادثه دشمنان شمشیر به دست همین مردم دادند تا در گریلا سر امامشان ببرند و خانواده امامشان را اسیر کنند.

این تاریخ چقدر پر از تجربه های آموزنده است. تجربه هایی که هزینه سنگینی برای آنها گذاشته ایم. هفته دولت

در هفته دولت قرار گرفته ایم. یاد و خاطره شهید رجائی و شهید باهنر را گرمی می داریم و بر روح بلند آنها درود و سلام می فرستیم.

هفته دولت را بر تمام مردم عزیز و شما حضار گرمی مخصوصا دولتمردان تبریک می گویم و از زحمات آنها مخصوصا مسئولین عزیزی که در شهرستان خود ما زحمت می کشند تشکر می کنیم.

بحمدالله شهرستان گرمی با تمهیداتی که از سالهای گذشته انجام گرفته بود و تلاشهایی که اخیرا صورت گرفته است رو به رشد و توسعه است. همین سدها و میلیاردها تومان پول که برای ساخت و پایاب آنها در نظر گرفته شده است ، مقدمات حضور بنیاد علوی و احداث گاوداریها ، افتتاح شیرآلات قهرمان و تلاش برای بازسازی درون شهر و توسعه باغات همه نوید بخش یک توسعه در آینده است.

400 میلیارد تومان برای مهار آنها و **120** میلیارد تومان برای پایاب سد عمارت و **16** میلیارد تومان برای پایاب سد گیلارلو و یا افتتاح شیرآلات قهرمان با **91** میلیارد تومان ، اعتبارات سنگینی است که در راستای رشد شهرستان در نظر گرفته شده و باید تشکر کرد.

اما واقعیت این است که ما معتقد هستیم هنوز حق شهرستان به دلیل حق کشتی های که در زمانها گذشته صورت گرفته است ، اداء نشده است. ما خیلی زجر کشیده ایم. فرزندان ما در اثر بیکاری شهرشان و وطنشان را ترک کرده اند ، آنها که مانده اند سالها عرق خجالت بر جبینشان نشسته است ، جوانان ما به دلیل بی کاری ازدواج نکرده اند و خانواده ها متلاشی شده است برای جبران این دردها و فقر ها دولت باید بیش از این به این شهرستان توجه کند. دولت درست است که سرمایه گذاری نمی کند ولی با آماده ساختن زیرساختها می تواند سرمایه گذاری را تشویق کند.

ما به راه مواصلاتی نیاز داریم ، گرچه گرمی نیز با تلاش برخی از مسئولین خصوصا عنایت نماینده ولی فقیه و تلاشهای استاندار محترم و نمایندگان عزیز در منطقه آزاد قرار گرفت و مسیر قانونی خود را طی می کند ولی واقعیت این است که کارشناسان تنگ نظر و انحصار طلب استانی حق این شهر مرزی را پای مال نمودند.

ما مرکز تفریحی ، پارک مناسب نداریم. کتابخانه نداریم . گرچه **12** میلیارد تومان برای تجهیز بیمارستان هزینه شده است ولی هنوز مشکل بیمارستان از نظر نیروی متخصص حل نشده است. راههای روستایی ما خراب است. ما انتظارمان این نیست که همه اینها یک شبه حل شود بلکه به تدریج ان شاء الله در برنامه ها قرار گیرد.

برخی از همشهریان که عمدتاً جوان هستند به دلیل دغدغه هایی که نسبت به شهرشان دارند منتقد هستند. بعضی از اینها از کارهایی انجام گرفته ، مقررات و کمبود اعتبارات و امکانات اطلاع ندارند و شب و روز آیه یاس می خوانند و برخی اشکالاتشان نیز وارد است. لازم است متولیان امر تدبیری بیاندیشند که به این دسته از عزیزان اطلاع رسانی کنند. اما مشکل دیگری که در شهر ما سالهاست وجود دارد و خیلی مردم ما ضرر نیز کرده اند این است که گروهی رانت خوار و انسانهای فرصت طلب ، با وصل خودشان به افراد ذی نفوذ کمتر ثروتی که به منطقه می آید خودشان بر می دارند و صاحب آلا ف و الوف می شوند در حالی که صاحبان حق به نان شب محتاجند.

اینها در ایام انتخابات یا در ستاد یک نماینده و یا نامزد رئیس جمهور در حد جان کندن تلاش می کنند و البته تلاششان نیز مقدس نیست ولی فرد مورد حمایتشان نماینده شد یا رئیس جمهور شد با اتکا به آنها برای خود فرصتهایی را به وجود می آورند که قارون وار پول این مردم غارت می کنند . امروز خانه برای نشستن نداشت یک دفعه می بینی فردا بهترین خانه و بهترین ماشین دارد. داشتن اشکال ندارد ولی اشکال این است که با غارت حق مردم به این ثروت باد آورده می رسد نماینده هم از آن دانسته ندانسته حمایت می کند.

شما نگاه کنید همین چند روز پیش مثلاً برای به اصطلاح سهام عدالت ، هیئت مدیره انتخاب کردند. عمه ، خاله و خویشان و اقربای خود را عضو مجمع نموده اند و بعد هر سال با رای آنها هیئت مدیره می شوند و اگر در شهر دچار مشکل شدند با قدرتهای استانی مشکل خود را حل می کنند عدالت در سهام عدالت ذبح می شود.

این تعاونی مرزبانی بلائی به سر مرزبانان آورد که حق و حقوق آنها را با صدها دوز و کلک کامل نداند و به ثروتهای باد آورده دست پیدا کردند و عجیب است که صدای اینها نیز از همه بلند تر میاد.

مسکن مهر در ایران چهره شهرها را دگرگون کرد ولی در شهر ما با سیاسی کاری و طمع ورزی حادثه ای پیش آمد که پیمانکار گرفتار شد.

این کارها را چه کسانی انجام می دهند همین همشهریان ما با حمایتهای چه کسانی انجام می دهند با حمایت آنهايي که شما به آنها رای دادید.

توسعه شهر یک پورسه است و مولفه های مختلفی دارد اگر همه هماهنگ نشوند توسعه اتفاق نمی افتد. باید جلوی فرصت طلبان و حامیان آنها را که دست از سر این مردم بر نمی دارند خود مردم بگیرد. ولی ظاهراً مردم نیز نمی خواهند و عادت کرده اند. وقتی راهی را نیز ما به عنوان امام جمعه پیشنهاد می دهیم همین رانت خواران چون به ضرر خود می دانند و دادشان بلند می شود و عجیب این است که بعضی از مردم هم با آنها هم نوا می شوند.

بنده به نوبه خود ضمن اینکه به شورای اسلامی شهر تبریک می گویم و از این که متحد و با رای کامل بین خودشان مسئولیتها را تقسیم کردند تشکر می کنم ولی هشدار می دهم که از شوراهاى گذشته درس عبرت بگیرند مواظب باشند که از تفرقه و موضع گیریایی که عمدتاً از هوای نفس است پرهیز کنند.

از مردم می خواهم شما که به اینها رای دادید رهایشان نکنید مطالبه گر باشید آنقدر از این مسئولیت طلب کنید که وقت فکر کردن به مسائل حاشیه ای پیدا نکنند. عجیب این است که در ایام انتخابات یک حرفی که می زنم به جای تفکر در آن سخنی که گفته ام یقه مرا می گیرید که چرا چنین سخنی گفته اید و بعد از انتخابات شورا ها را ول می کنید از من می خواهید که کار شوراها و شهردار را انجام دهم. از طرف دیگر بعضی از افرادی که با حمایتهای شما به قدرت رسیده اند معیارشان خودشان است هرکس در گذشته در حال و آینده با آنها باشد خوب و است و حمایت می کنند ولو فرد فاسقی باشد ولی اگر با آنها نباشند سنگ اندازی می کنند و بر مردم ستم می کنند عده ای نیز مانند پیاده نظام آنها در شهر عمل می کنند. بیایید از این کارها دست بکشیم.